

 HARLEQUIN®
The background of the entire cover is a photograph of a man with light brown hair and a beard, wearing a red and black striped vest over a white shirt and a dark cravat. He is looking down at his hands, which are resting on a dark, possibly leather, surface. The lighting is warm and dramatic, highlighting his face and hands.

 JALOOLINE ROMAAN

*Pattulangenud
pühak*

Sarja „Patune ja pühak” 2. raamat

Christine Merrill

Christine Merrill
The Fall of a Saint
2014

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga. Kaane-kujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Krista Nurm
Korrektor Inna Viies

© 2014 by Christine Merrill
© 2014 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M11280214
ISBN 978-9949-25-615-0

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

*George Bloczynskile,
kes kinkis mulle huumorimeele*

Autori märkus

Kui olete selle raamatu läbi lugenud, esitate kindlasti küsimuse, mis on ohhoo-kaste ja kuidas see maitseb.

See üks ülipopulaarsetest retseptidest pärineb 1817. aastal avaldatud kokaraamatust, mille on koostanud dr William Kitchiner. Minu raamatu kangelanna oleks kindlasti pettunud kuuldes, et autori doktorikraadi kohta pole tegelikult ühtegi tõendust. Ent mees oli kuulus oma õhtusöökide ja kokakunsti poolest.

Ohhoo-kastme retsept on selline:

„Hakkige peeneks mõned petersellilehed, lõigake kuubikuteks kaks või kolm marineeritud kurki, võite lisada ka tükeldatud Kreeka pähkleid, segage ja jätke seisma. Pange kanamunasuurune tükk võid kuumale praepannile; kui see on sulanud, siis lisage supilusikatäis püülijahu, segage ning lisage pool pinti loomaliha-puljongit ja supilusikatäis äädikat, sama palju seene-
ketšupit ja/või portveini ning teelusikatäis sinepit. Kuumutage senikaua, kuni saavutate soovitud paksuse. Segage sisse hakitud peterselli ja marineeritud kurkide segu, kuumutage. Valage kaste lihale või serveerige eraldi kastmekannus.”

Mina soovitan olla marineeritud kurkidega ettevaatlik ja panna võid väga väikese muna koguses, kuna need on ainsad komponendid, mis maitset annavad. Minu arvates tuli kaste üsna maitsetu. Kui keegi leiab, et see pole piisavalt pikantne, soovitab Kitchiner hulga lisandeid, nagu sibul, kappar ja mädarõigas.

Esimene peatükk

„*M*ina olen proua Samuel Hastings, aga te võite öelda mulle Evelyn.”

Maddie Cranston silmitses enda ees seisvat naist natuke umbusklikult. Proua Hastingsi naeratus oli heatahtlik ja lohutav. Ent just selle naise abikaasa oli tulnud tol öhtul Doverisse Maddie juurde, esitanud lamedaid vabandusi ja pakkunud raha, justnagu korvaks raha selle, mis oli juhtunud. Evelyn Hastings võib osutada veel üheks St. Aldrici hertsogi tallalakkujaks ja seega ei saa teda usaldada.

Hertsog oli öelnud, et see naine on ämmaemand. Muidugi oleks kergem rääkida inimesega, kes tunneb asja ja teab rasedusega kaasnevaid kaebusi. Mõnikord tundis Maddie ennast väga kurnatuna ja oli hirmul, et tema kehaga on juhtunud midagi ebanormaalset. Kui keegi peab selle õhtu eest karistust kandma, siis on see St. Aldric. Kui nii, siis miks laseb jumal temal, Maddiel, kannatada?

Võõras naisterahvas käitus kuidagi tuttavlikult ega olnud üldsegi ämmaemanda moodi. Ta oli noorepoolne ja liiga kena, et seesugust ametit pidada. Pigem võiks ta olla hellitatud daam, kelle laste eest hoolitsevad ammed ja

guvernandid. Mida teab seesugune naisterahvas laste sünnitamisest ja kasvatamisest?

Kui su ümber on vaenlased, on targem teeselda pigem osavõtmatust kui näidata hirmu. Elu on tõestanud, et nõrkust on kerge ära kasutada. Maddie ei kavatse-
nud seda näidata. Ta ei lase sel rahustaval ja meeldival häälel oma valvsust uinutada. „Tere, proua Hastings. Mina olen preili Madeline Cranston.” Maddie pakkus oletatavale ämmaemandale kätt, ent ei vastanud ta naeratusle.

Proua Hastings ei teinud külmast vastuvõtust väljagi ning jätkas veelgi soojema ja lohutavama tooniga: „Kuna mind saatis St. Aldric, järeldan ma, et te ootate last.”

Maddie noogutas ja tundis äkitselt, et ta keel ei paindu väljendama õudust, milleks ta siin on. Ta saab sohilapse. Seda ei muuda miski, tuleb leida ainult parim lahendus. Oli olnud tobedus hertsogiga uuesti kokku saada, eriti pärast nende viimast kohtumist. Järsku on ta liiga vihane ja otsustab probleemi lahendada raha asemel vägivallaga? Maddie ei tahtnud uskuda, et kõrgeaadlik võib olla nii põlastusväärne, ent antud olukord kippus tõestama vastupidist.

„Kas teil käivad iiveldushood?” küsis proua Hastings ja heitis pilgu veekarahvinile laual.

Maddie noogutas taas.

„Ma soovitan ingveriteed. See rahustab magu.” Ta kutsus teenija, andis talle vastavad juhtnöörid ja jätkas küsitlemist: „Kas rinnad on hellad? Kas kuupuhastus jäi vahele?”

Maddie noogutas ja lausus vaikselt: „Kaks kuud juba.” Ta oli teadnud algusest peale, mis võib juhtuda, ent ta ei tahtnud seda tunnistada isegi mitte enesele.

„Ja te pole abielus.” Proua Hastings vaatas Maddiele otsa, just nagu lugedes teise mõtteid. „Kas siis, kui te taipasite, mis on juhtunud, ei mõelnud te sellest vabanemisele?”

See on ka praegu veel võimalik. Milline tulevik ootaks last, kui St. Aldric ta minema kupatab? Ta oleks sohilapsega sohilaps.

Ta ajas selja sirgu ja surus kõhklused maha. Kui ta ema oli sünnitanud lapse raskustest hoolimata, siis võlgneb ta enda lapsele vähemalt niisama palju. Nüüd, kui ta vajab tarka nõu, on teda kandnud naine kuidagi eriti kauge. Maddie ei tahtnud, et tema laps jääks ilma sõprade ja pereta ning teda kasvataksid võõrad inimesed, nii nagu teda ennast oli kasvatatud. Aga mis muud tal üle jääks? Osalemine lapse elus teeks olukorra veelgi raskemaks, sest lapsel pole kerge emaga, kes on ühiskonna silmis ainult õige pisut kõrgemal kui tavaline hoor.

Vallaline ema ja mõjuvõimas isa oleks hoopis teine tera. St. Aldric oli selle probleemi tekitanud. Nüüd tuleb tal tagajärgedega silmitsi seista. Maddie vastas ämmaemandale: „Ei, ma ei mõelnud lapsest vabanemisele.”

„Saan aru.” Proua Hastings punastas kergelt ja muutis teemat. „Kas te olete täheldanud meeleolumuutusi, nagu poleks teie mõtted ja keha enam teie omad?”

Sellele küsimusele ei saanud vastata paljalt pearaputusega, sest see tabas otse naelapea pihta. Ta vaatas proua Hastingsile korraks pingsalt otsa, võttis siis julguse kokku

ja tunnistas vaikselt: „See muutub iga hetkega. Alguses naer, siis pisarad. Ma näen magades väga erinevaid unenägusid. Ärkvel olles käivad mul peast läbi igasugused ulmelised mõtted.” Praegune oli üks näide sellest. „Mõnikord ma kardan, et lähen hulluks.”

Ämmaemand naeratas ja vajus lõõgastunult toolile, just nagu tunneks heameelt selle üle, et nad on leidnud teema, mida mõlemad mõistavad. „See on täiesti normaalne. Uus tärkav elu tekitab neid tundeid. Te ei lähe hulluks, kullake. Te saate lihtsalt lapse.” Just nagu oleks selles midagi lihtsat, isegi alguses! Saabus tee ja selle kõrvale kergeid küpsiseid. Maddie rüüpas sõõmu, näksis kõhklevalt küpsist ning leidis üllatunult, et need ei ajagi iiveldama.

„On imelik, et seda üldse tehakse,” ütles Maddie uut sõõmu teed rüübates. „Ja mõni isegi rohkem kui ühe korra.”

Proua Hastingsile pakkus see vist nalja, sest ta ei suutnud naeru varjata. „Praegusest alates pole teil midagi karta. Mina hoolitsen teie eest.”

Naine ilmselt ei tea, mida pakub. Aga kõik temas, alates leebetest sõnadest ja lõpetades rahuliku kehahoiakuga, sisendas kindlustunnet. Ka Maddie lasi ennast sohval lõdovaks, kuigi ainult korraaks. „Täna teid.”

„Enne rasedustunnuste ilmnemist olite mehega seksuaalses vahekorras,” nentis proua Hastings leebelt. „Kas te ei mõistnud, millised tagajärjed võivad sel olla?”

„Ma ei teinud seda vabal tahtel,” ütles Maddie, püüdes hoida hääle rahuliku ja kindlana.

Proua Hastings hingas jahmunult sisse, ent ta naeratus oli endiselt lohutav. „Kas te tunnete meest, kes seda tegi?”